

та съ красавицата-тъ си цинично попитва нуждая-та храна от събило-то нече акте и въ правдата въ крави-так чериый-тъ дробъ, бубренъ-тъ и много друга оркия, които все извратили особена-та си служба. Нева чевовакъ си прдстави още какъ тлодо-то, въ което всички-тъ тлиа о-ркия съ наредени, са динки и си друга безъ да побрва дйствително-то и какъ чевовакъ-тъ могъте да ходитъ, да тичатъ и да скачатъ, безъ да си повредя ни развнети днотъ отъ тхкъ.

Много любознито е да разгледаши наробо-тъ чръкъ, които тлиа являи оркия съ държавъ на вкето-та си. Нарубркъ, имало голфаа оисностъ да не бы чръва-та, които са тымъ циничи бмъ 5 акти по-длгого отъ цло-то тлодо, да си развнети такъ да са занюатъ и сплетатъ по при-чина на брэмъ-тъ движениа на тлодо-то. За да си занюатъ отъ тлиа оисно-сти, съ си принасятъ по цлкъ-та си дльнота о една широка и тлста цина. Понеже тлиа цина е само овало една четвъртина отъ дльнжнъ-тъ на чръва-та, тлиа посайнъ-тъ съ на-бръчаны или набрвы въ нейъ. Тлиа цина, понеже е широка и до една стенова дубова, може десеи и бр-насно да са прлгати, и по тои пнштъ чръва-та съ дръвтъ на жкето-то си. Сардн-то, понеже е едно отъ най-жнзненъ-тъ оркия, е тая глзгидно и приврвно шото да са занява до-бровъ отъ повредъ. Една цина съ пра-стъръ отъ гдркъ-тъ до гдркъ-тъ, тлиа шото едно-то криво на бшай-тъ дробъ да не потнеа друго-то, особенно ко-гда чевовакъ лжана на странъ. Подобно на нароба съместна и въ черепъ-тъ, дто моткъ-тъ е раздвнети на откъмъ, тлиа шото една частъ отъ него да не може да нагнъа друго-тъ-му частъ.

Въ клупи-тъ си членъ нлкъ по-говоритъ за друга нлкъ отличнетиа своеная и качества на тлодо-то, въ които си являа млдърстъ-та на Създателя.

ЕДИНЪ ОКЛЯЕНЪ РОБЪ.

Прди двадесетъ и петъ години едина млдккъ отиде отъ Англия въ Америка за да си изкува отъ единъ локъ нмкъ. Той имало просветенъ и приетвъ моткъ, около двадесетъ и петъ години на възраст, и бы отъ една благородна жнвляи, на кой-то естернн-то быше доста добро. По двадесетъ и петъ той бы напн-къ да быше опанетаны шотъ оисно-то отъ трымъ-тъ на блкъ си, и тои нмкъ тая си вкорени и усилъ въ него, шото го направи да са ошва, и быше ованено да не стане пиничъ.

Той съ трудн по вслкъмъ начинъ да са остави съвязъ отъ тои нмкъ и да не бые ниче опанены опанетаны шотъ, защото знаеше че шовъ въкесе-ное змъко, охота-ту по тхкъ ста-ване толькы силна шото той не можеше да си издържи да не по повече да и най-бшкъ да са оше. Той быше въ голфаа оисностъ; честъ-та му, и мотъ-тъ му, здравн-то му, умъ-тъ му и душъ-та му быха пложени на оиднъ-тъ съдбата на пиничъ-то. Той разбрше тои и си рши да си трудн да си избави. Съдкъ като се борн съ тои локъ нмкъ въ своо-то си отечество безъ да сподучи, той сирн-

ши да побже въ чуждъ странъ дто чуждане че испуенн-тъ тхкъ тона зло бхкъ по-мало. Въ отечество-то му хора-та злобне нмкъ, и по тои трымъ трудно му быше да си издържава да не дие; и затова той отиде въ Мейкъ, една отъ Седмиченъ-тъ Државы и Америка, защото бы съ научил че въ оиднъ државъ имало законъ който доиждъ запрътаважъ провранн-то на опанетаны шитя, и съ надвнеше че таятъ той ще може да си избави отъ злмъ-тъ си нмкъ. Таятъ той набрво добри прителн, но които имаше таятъ за него илшо друга работа, той отиде да работи въ горъ-тъ. За доста прве той отиде въ много добри; и си една жмъ отъ опанетаны шитя не клъве въ уста-ту по за илшо жмъши, и охота-ту по за таямъ шитя много са наманъ.

Случи си виднжъ че той отиде въ единъ градъ край море-то, дто видъ Англице-то знава да си развнъа на моткъ-та на единъ роботъ. Крпъ-та му са поразнра като видъ отечество-но-то си знава, и той са рши да отиде да си видъ съ отечественнцъ-тъ си. Той отиде, но робертъ-тъ му дождо да не, и по тои начинъ съ избуди какъ въ него охота-тъ за опанетаны шитя. Той тогава остави државъ-тъ Мейкъ, и отиде въ друга државъ дто таямъ шитя са прова-накъ свободно, и почкъ да не редано. Съдкъ илшо седмичн, прителн-тъ му го намръжъ въ единъ отъ най-долнъ-тъ крчмы въ Бостонъ, ограбенъ и уинкешъ тлодои и умкъ.

Тзыи му прителн го земажъ къ дому си и вкнчы са трукше да го изба-вятъ отъ шубннн-тъ му нмкъ. Тъ го хрншежъ съ добръ хранъ, съдру-жаваша го съ нравственн и добри прителн, и го въспрнчываха да си старе какъ да са остави съвязъ отъ опанетаны шитя. За илшо врме той си виднше шото да си бы извоилъ отъ испрнчн-тъ си, но еднъ вечеръ той отиде на гости о едина отъ тлодо, дто го почернъкъ съ мало шно. Съдкъ тои той пакъ са прои.

Тогавъ другъ прителн му доиде на нощю. Другъ го завеле у дома си, и го прйбра на догекъ-тъ си, дто работа-та му быше глжа и притя. За шестидесятъ мнечъ тои млдккъ не вкнши никакъ опанетаны шитя. Почкъ са сларуи съ благородн жнвляи, тои да си интересу въ нравственн и религиозн прлдатъ, и въслеше, какъ и други, че той вече быше съ избавилъ отъ пиничъ-то и быше ста-лъль новъ человекъ. Толькы голфаа и съврнеше не шнеше да е прожннн-то въ него, шото си оеолъ съ една хубавъ и благородн жнвляи и отиде въ единъ градъ за голфаа млдърстъ-тъ за свадбъ-тъ. За голфаа млдърстъ, обаче, той си оиш по клкъ-тъ, и наврето да си вкнри при годеннцъ-тъ си и при прителн-тъ си, той отиде да съшнъа себе си въ крчмъ-тъ, дто го намръжъ съдкъ илшо деня въ доста шно състояние.

Подиръ това другъ прителн обрнжъ внимание къвъ него, и го завеле на едно прннто мкъ въ една завлкъа државъ. Таятъ той работене на единъ чръвкъ, дто не си зануанн-то му и умъ-тъ му пакъ си поврнжн-то. Таятъ той кунъ за себе си еднъ члгунъ, илшо блзко до чмънн-тъ на благо-дтнъа си, и добръ гледано работа-

тъ си. По той пакъ въ испуенне и пакъ почкъ да не, Обездручен и отчуждъ, той рши да си занрие у домъ въ въ Англия, дто съ прлжде на пиничъ-то и пакъ голфаа оисно шото прителн-тъ му са срукываха да му понавтъ пакъ.

Богъ, обаче, не быше го оставилъ съвязъ. Но еднъ врше той са изуби пакъ отъ отечество-то си и за илшо голфаа прителн-тъ му не вкншъ нишо за него, и въслеше че е умрълъ. Съдкъ илшо голфаа, обаче, ть прхеше едно шно отъ него. Той бы поблгалъ дльчъ, дто сполучнхъ, чръкъ Боккъ-тъ нмкъ, да си избави отъ пиничъ-то. Истеченъ дробъ, отъ тои роботъ, той съ разбождъ и въслеше да си вкнри у дома си, но не можъ да стигне тая, и умрълъ по пакъ-тъ. Той нмкъ шно-то малко прди смртъ-та си. Въ него той най-горншо опанлъжъ дльчубрннъ-та си млдърстъ, и си надлъжъ че Богъ зарди Исуса Христа е простлъ грхкнше-тъ му.

Ий не по правнъ никакъ вкншенъ вкнри горнкъ-тъ нтннъа по-внсть, защото тая сама говорн какъо трбба. Тая е еднъ шнъа протестъ противъ общо-то употребленне на опанетаны шитя и противъ крчмъ-тъ, и явнъ вслкъа человекъ да блдъ срншо това зло.

ТРАИНОНА-ТА СТЬВА.

Русскыи-тъ Императоръ Траинъ е былъ еднъ отъ най-великъ-тъ ратнцы на бойно-то поле. Той са родль блзко до Свнлъ, въ Неманн, въ 52 л. съдъ Христа и умрълъ въ Кнлкъ въ 117 л. Прлъ негово-то царуване Русскыи-тъ войскы са являни почти на вслкъа поблдоиснъ, и най-много распространна млдърстн-то на Русскыи-тъ Имперя. Императоръ Траинъ завладъ Даккъ, които обвнше часть отъ Угарнн, Трансильванн и Руванн. Прди да си завоева, тзыи странъ, съ с населеныя отъ Даккъ, които са видъ да са были отъ Транскнйе происхождене, и за които исторнн-тъ расказывае че са были много войнственн человекы. Въ наруванн-то на Августа Даккън-тъ прннцпалъ Дунавъ и ограбилъ и о-цльннн съюзнн-тъ на Руванн-тъ, които жнвнла на отсннай-тъ бркъ на рнкъ-тъ, но най-бшкъ бы отблкънн. Обаче, въ наруванн-то на тхкъ-ннй-тъ шръ Децембъ, Даккън-тъ подновнн нападени-та си, и най-бшкъ прннуднл Русскыи-тъ Императоръ Донжннъа да си кунн вкнри отъ шри лнкъ, кето се обмандъ да му явнша бжегоднштъ дльчъ. Императоръ Траинъ са отказалъ да явнша урбнчнвалъ дльчъ, и въ 101 съдъ. Р. Х. прннцпалъ Дунавъ, разблъ Децембъ, прнвлекъ столицъ-та му и го наваражъ да са мори за вкнри. Въ 104 съдъ Р. Х. Децембъ вкнрнлъ догворъ-тъ и съ отказалъ да послуша Императоръ-скыи-тъ заповндъ и да са прлжде. Тона напарно Императоръ-скыи-тъ да завладъ съврншо Даккъ. Съдкъ еднъ-тъ голфаа борбъ Децембъ бы разбтъ въ вкнчн-тъ си положеня и съ убилъ въ отчавнн-то си. Дакъ ста-нлъ Русскыи-то оиснъ, и си населнъ съ днтелн отъ вкнчнн-тъ чести на Русскыи-тъ Имперя. Отъ вкнчнн-то на тзыи Русскыи-то поселенн съ Даккъ-скыи-тъ трузенн промълъжъ шншн-

ннй-тъ Руванннъа змкъ който са говорн въ Руванн.

За да прнннжъ войска-та му прлбъ Дунавъ въ горнсоенн-та-тъ война и да въ убнжннъа завоеванн-то на Даккъ, Траинъ награлъ еднкъ голфаа оиснъ на Дунавъ. Мнстоположенн-то на тои моткъ не е добръ извншо, но мисли са да е было блзко до градъ-тъ Чернечъ въ завлкъа-тъ странъ на Влашко. Тонъ моткъ е былъ най-гофъ-ннй-то който илшо отъ гарннзонн-тъ съ направишъ, и споредъ Русскыи-тъ исторнн Дюнкъ Каспй, той е былъ по-стрнхъ върхъ 20 явнннн стплене, влшо отъ тхкъ по 60 крва шпркъ и 1500 крва высекъ, и които стено и 170 крва еднвъ отъ друга. Тзыи стнны е быи най-шпдртъ еднкъ стннъа наснлъ овало 10 крва высекъ и 35 нн дльчъ. На еднъ-тъ и стрнкъ е имало еднкъ дльбокъ ованъ, а на друго-тъ дошнн-та на рнкъ-тъ Черна-внъа. На вгъ отъ стннъ-тъ лжнъ другъ земнъ наснлъ отднленъ отъ нрннй-тъ съ еднъ пространство отъ 1,000 до 2,000 крва.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ОНЫИ.

Р. Прнсъ, главншъ управнтель на телеграфъ-тъ въ Англенъ-тъ, поидъ въ Панкутъ Гндлхоль, е дльчъ на 6-нн-то еднкъ свнжкъ прлкъ еднкъ Британскыи-тъ войскы вкнри телеграфъ-тъ и негово-то усърншнванне.

Най-шпдртъ Р. Прнсъ поговорнлъ за уснлкъ-тъ, който телеграфнческо-то искусство е направило прлъ послднн-тъ голфаа, и показалъ че еднъ-то телеграфнческы начинъ за съ-обнчне, които сега съ въ употребленн, еднъ-тъ си явнрнша съ повоидъ на оно-то, а друго-тъ съ понознъ-та на ухо-то. Той повнннъа на слушателн-тъ си послднн-тъ начинъ, шоднто той не лесе си разбра. Той показалъ съ шубно ошннъ какъ е употребленн-то произвождъ толкъи свнлкънъ, жннгнннъ, и звукъ. Съдкъ тои той расправнъ какъ погрнннъа повоидъ стпватъ въ употребленн-то на телеграфъ-тъ; но сравннтелно съ работа-тъ, който телеграфъ-тъ явнрнша, погрнннъа-тъ быи таякъ малъ и незначнтелн. Саю чръкъ Лондонскыи-тъ телеграфъ съ испрнлн въ еднъ денъ 98,713 денншы, ослнвъ 1,000,000 дннъ за пнчтъ-тъ. Слнзчнкъ-тъ съдкъ тона обрндалъ внманнн-то на слушателн-тъ си въкнри естернн-та чръкъ който са увеличнла скоростъ-та съ шотъ денншы си производъ. Той дльчъ протнчнскы повоидъ на нннн-тъ свнлкънъ-тъ свнлкънъ-тъ по еднъ-тъ телеграфнческыи-тъ, въ снщо-то врме, дль денншы когакъ

ЭОНИДА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

ЦИРИГРАДЪ, ЧЕТВЕРТЫЙ, 8 СЕНТЕМВРІЙ 1877.

Година 2.

Врой 36.

«СЛАВНО-ТО ЕВАНГЕЛЕ НА БЛАЖЕНАГО БОГА.»

Въ шикли-тъ два члена върхъ този прѣдвѣтъ нѣй помакачи че Евангеліе-то о Христо е славно, нарво, защото то о Божо свѣтина, и, второ, защото тѣхъ свѣтина открина на челоуци-тъ какъ могахъ тѣ да се избавятъ отъ вѣчна смърть, да придобѣхътъ вѣченъ животъ. Нека сега да обрѣхемъ шиканіе-то си въхъ двѣ отъ качества-тъ на духовный-тъ животъ откритъ въ Евангеліе-то, и нѣй оное повече ще се убѣдихъ че Евангеліе-то Христово е славно благовѣстіе отъ Блаженнаго Бога.

3) *Азугоний-те животъ, който се открина се Евангеліе-то, дарува свобода на всички който го прихвѣтатъ.*

Евангеліе-то е дѣйствиано едно небесно прогланіе на свобода за всички който се въхъ. То прѣдлага освобожденіе на всички който са робие на грѣхъ-тъ. Който изпитаватъ и да не испушаватъ това евангелско прогланіе нѣй не можехъ да шиканіе въ него шиканъ дръ отъ дестина-те тѣхъ. Духъ-тъ Божій не подпонаа челоуци-тъ да да ги заробѣ. Неприхвѣтатъ животъ, който Божіе-тъ дава на челоуци-тъ, е сдѣлхъ свѣдѣніе-то свободенъ животъ.

Наистина, Евангеліе-то говори за сръвни и окови, но тѣхъ сръвни и окови не се овижъ който го въ наладно на челоуци-тъ, но овижъ отъ който то исца да ги освободи. Наистина, то налага едно тежко робство и се вѣрны душы овица узаконі-те му, но въ се тѣхъ не овица естество-ніе-то на жално-то състояние отъ вѣчни-тъ. Който въ жално-то състояние отъ вѣчни-тъ, то исца да ги избави. То не поарба нищо отъ ушнители-тъ службѣ който грѣбоа да извѣрнѣтъ, нито отъ узаконі-тъ свѣрть който грѣбоа да гвѣрнѣтъ всички овижъ, който се подчинѣватъ на грѣшнѣ-тъ си страсти, но то тѣхъ ясно открина узаконі-то съ-стояние на заробени-тъ който да може грѣхъ това да въхъ откоре величай-тъ Цѣлитель и да ги спаси да прихвѣтатъ се радостъ спасеніе-то който то е и притогнѣтъ да да грѣхъ. Истинъ е че въ е притогнѣтъ прогланіе на сво-твото си шиканіе и нѣкой узаконі, но сѣдѣла да отъ това че не дава сѣмъ свѣдѣніе-то на овижъ който го прихвѣтатъ? Евангеліе-то наистина, извѣскуа отъ челоуци-тъ да си съборѣ-заватъ се тѣхъ узаконі, но сѣдѣла да отъ това, че исца да се прихвѣтѣтъ отъ сдѣлхъ видъ робство въ другъ видъ? Ако това въ наистина така, то нѣй не бѣхъмъ могли да се радваме, кажео Апостолъ Павелъ, въ свѣдѣні-тъ свобода на чадо-та Божія. Но истина е че Евангеліе-то, чрѣхъ узаконі-

те се който не искува да се съборѣ-заватъ челоуци-тъ, само прогланіе-то е сдѣлхъ видъ робство? Този въпросъ грѣбоа да се рѣши споредъ узаконі-та който се шиканѣтъ въ Евангеліе-то; и когато испитавъмъ тѣхъ узаконі, нѣй шиканѣмъ че тѣхъ съборѣ-заватъ истинъ-тъ, че Евангеліе-то Христово е наизачево да избави челоуци-тъ отъ робство и да въхъ дарува съврѣннѣкъ свобода, защото всички-тъ овижъ узаконі се шиканѣтъ въ придобѣніе-то и за съхранѣніе-то на свободу-тъ. Узаконі-та, който не шиканѣтъ въ Евангеліе-то, доказаватъ че Господъ неса не само да освободи подчинѣннѣ-тъ си отъ робство, но и да ги назнъ тѣ добрѣ, шото да не паднѣтъ въхъ въ прѣдно-то си бѣдно състояние. Евангеліе-то е славно не само защото то прѣдлага свободу на всички-тъ робіе, но и защото то налага таква узаконі на всички който го прихвѣтатъ, шото тѣ да не загубятъ свободу-тъ който вече се придобѣтъ. Евангеліе-то дарува свободу на челоуци-тъ, и позволява имъ да ги употребѣватъ, да се наслаждѣтъ съ нѣкъ, и да се пользуются отъ нѣкъ до който вече могахъ, то, обаче, нѣхъ възрабана да не злоупотре-блѣвахъ този даръ, защото чрѣхъ таква злоупотреблѣніе чистотѣ-тъ му чѣсто да се поведри, и може би самы-тъ даръ свърхъ да се развали. Благодареніе Богу, свобода-та, който Евангеліе-то дава, не е овижъ свобода да който нохотѣ-тъ искушаватъ. Евангеліе-то не прави челоуци-тъ свободни да врѣдѣтъ и да поврѣждѣтъ едниъ друго. То не въхъ позволява да влѣнѣтъ узаконі-тъ се нечисти мысли, срдѣна-тъ се съ низки шикані-реніи и се беззаконни чѣсти. То открина че Господъ не накаже овижъ който тѣхъ врѣрнѣватъ тѣхъ дѣленѣ отъ Бога свобода, шото да упѣнѣватъ себе си, да поврѣждѣтъ други-тъ и да обесчѣвѣватъ Бога. Сѣдѣла нѣ, обаче, отъ това че не дава на челоуци-тъ истинна свобода, но че ги надижѣтъ на другъ видъ робство? Не, истинъ. Нѣкой бѣща не се счита за тираннъ, шото той ограничава вѣзвѣннѣ-тъ си чадо тѣхъ шото да не злоупотре-блѣватъ дарове-тъ му. Нѣкой бѣща не се счита за угнѣтитель, защото отъ сѣмъ-тъ си любовь въхъ чадо-та си той поволяго ги наказва. Ако Евангеліе-то често и да се глѣдѣва криво, ако повлѣнѣнѣ-та му и да не се разбирѣтъ добрѣ, и вѣрнѣ-тъ му угнѣнѣна да се си обнѣнѣватъ, то нѣхъ си оставѣа едно небесно прогланіе-то на свободу, шиканѣче за всички който се въхъ робство, и особѣно за всички овижъ който се въхъ най-нѣмой-то робство, сирѣчь робство-то на зми-тъ страсти. Това робство става отъ денъ

на денъ, и отъ годниъ на годниъ, по-тежко и по-угнѣтительнѣ, и отъ него нѣкой просто челоуцѣвска сила не може да освободи челоуци-тъ.

Евангеліе-то на Исуса Христа наистина е славно-то благовѣстіе на Блаженнаго Бога, защото то открина Духа Свѣтато, който се освободи душѣ-тъ отъ зми-тъ, и страсти и на-слабности, и нѣхъ установи въ стѣ-селѣ воле да избави оного естество, но шиканѣтъ въхъ пріеме на драго срдѣце съврѣннѣй-тъ законъ Божій.

Читателе, Богъ ти прѣдлага въ Евангеліе-то съврѣннѣкъ свобода. Той е готовъ да ти даде Духа Свѣтато, шото те шѣ освободи отъ робство-то на всички-тъ зми желанія. Прихвѣтѣши този Божественъ освободитель? Можиш ли му се ежедневно да ти освободи отъ всички-тъ разрушительни страсти? Ако това е така, тогнѣ ти можешъ да си убѣдишъ, че Богъ тебе освободиле, който се вѣрме той не злоупотре-блѣваштва.

ХРИСТИАНСКИЙ-ТЬ ХАРАКТЕРЪ НА ЛАМАРТИНА.

Едно отъ най-свѣтѣ-тъ имена въ исторіе-тъ на Франціи е име-то на Адамъ Ламартина. Едно крѣпѣ той е бѣхъ прочутъ по всички-тъ сѣбѣ; и бѣхъ и поетъ, и философъ, и сѣа това е заслужилъ слава-та си. При паденіе-то на Луигоуи Филиппъ, Ламартинъ показалъ че е бѣхъ челоуцѣвъ редѣнъ за смѣхъ-та си, като е уживѣлъ се чудесно-то си краснорѣ-чѣе да обуздава раскѣннѣ-тъ страсти на Демократическѣ-тъ партія, и така да спасе отечество-то си отъ върѣнѣ-тъ позорѣ и жестокости на 1792.

Негово-то прѣхъствовање, обаче, не стѣсон само въ това; той е бѣхъ и истиннѣхъ Християнинъ. Ламартинъ е бѣхъ убѣренъ за истинностѣ-тъ на Евѣнѣліи-тъ, и отъ нѣкъ си е разоко-дѣлъшъ вѣрнѣхъ прѣхъ животъ-тъ си. Ино възраженіе-то на безвѣрнѣнѣ-тъ, шото елиосѣнѣ-тъ, шото испѣсѣнѣ-тъ на дрѣннѣ-тъ се могли да го повлѣнѣ-тъ и да го отдѣлѣтъ отъ Евѣнѣліи-тъ. Колкото и да е понѣталъ и уважавалъ младѣрѣ-та на Платона, той рѣшително говорил за него така: «Безъ съ-мнѣніе, азъ чрѣхъ да ставѣа създѣтель на Платона, ако да не знамъхъ душѣ-тъ, животъ-тъ, страданіе-тъ, и смърть-та на Исуса Христа за отпу-щѣніе-то на нѣкъ грѣшнѣнѣ.»

Видѣхъ, тоже, какъ влѣнѣнѣнѣ той да-валъ: «Сладнѣй-тъ нѣвохъ на Изра-иля! Първы-тъ здравославнѣхъ поетъ! Парѣ-тъ на поеснѣ-та! Всички-тъ най-дѣлобы тайни на челоуцѣвско-то

срдѣце се са изравили чрѣхъ устнѣ-тъ на тѣхъ нѣпоиснѣхъ. Азъ не мога да проинѣтъ Хоранія и Шандѣра слѣдѣ който прочета едѣа отъ негови-тъ поеснѣи!»

Такѣвъ е свѣщеннѣй-тъ духъ който пронѣла всички-тъ му серіозна съ-члененія, но който най-нѣмой са явилѣ въ еписпѣи-то му за влѣнѣнѣ-тъ Исусъ Христѣ. Когато поеснѣлъ Герулѣнѣ, той казва така: «Азъ не поеснѣхъ нѣкто-то дѣво нѣвохъ е живѣлъ нѣкогъ великъ челоуцѣвъ, или нѣкой великъ поетъ; но поеснѣхъ нѣкто-то дѣво нѣвохъ е живѣлъ нѣкогъ великъ челоуцѣвъ, Божественнѣй-тъ челоуцѣвъ, Влѣнѣнѣнѣ-то Божество, чѣто сѣдѣлъ азъ бѣхъ отнѣвелъ да почета на само-то нѣкто дѣво е прохвѣлѣтъ, на сами-тъ вѣрны който се вѣснѣи, на сами-тъ поетѣ по който си е сирѣчь да глѣдѣтъ на нѣкъ великъ челоуцѣвъ, или нѣкой великъ поетъ, но въхъ нѣхъ нѣдра-та на тѣмѣнѣ-тъ, на сирѣннѣнѣ-тъ, и на нѣжѣство-то, си поднѣлъ еднѣкъ челоуцѣвъ, най-величай-тъ, най-прѣстѣннѣй-тъ, най-добрѣдѣлнѣй-тъ отъ всички-тъ челоуци.»

«Видѣлъхъ като поеснѣвахъ водѣ едѣно отъ останѣнѣ-тъ маслинни дрѣвета въ Гевеманнѣ, възѣа Ламартинъ, «азъ си авторѣхъ чрѣхъ злѣнѣно и прохвѣлъ да масѣла за овижъ поетъ, наврѣнѣнѣ-то на вѣнѣнѣнѣ-то на челоуцѣвскѣй-тъ родъ, когато Божественнѣй-тъ Посланнѣкъ е испѣлъ до едно горнѣнѣ-тъ чѣмъ, прѣдѣлъ да го убѣдѣтъ челоуци-тъ, като възраженіе да небесно-то му посланіе. Азъ поимѣхъ срдѣчно-то си вѣнѣлъ дѣлъ за падане нево отъ спасеніе-то, което той дойде да некумъ за сѣбѣ-тъ съ таква голяма чѣмъ.»

Тѣхъ свѣрсно се покоснѣлъ на Исуса Христа най-любнѣй-тъ тогнѣа поетъ, до годниъ сполучи да въстрѣчѣнѣхъ съ краснорѣчѣ-то се като вѣгѣа, и да влѣдѣ нѣкъ узаконі-тъ на Френскѣй-тъ народъ и на Парискѣй-тъ съборнѣа. За моленіе Богу той казѣа: «Молѣнѣнѣ-та е свѣщенно-то дѣханіе на челоуцѣвъ, който Адамовѣ-тъ смѣнохъ се прѣдѣнѣлъ се радостѣ-тъ си и се скрѣпѣ-тъ си отъ родъ въ родъ до насъ. Молѣнѣнѣ-та не е нѣкогъ измѣвлено отъ челоуци-тъ, но ти се е поворѣла съ вѣрнѣ-тъ влѣнѣнѣхъ и съ шара-тъ, до извѣрхъ съ други думѣ, челоуцѣвъ-тъ е речѣнъ да си воли Богу и да го славословнѣ.»

Исѣно-то на Християнѣ-тъ въ Кутѣя е сега шѣсть вѣтъ по-голямо отъ колкото бѣше прѣдъ 10 годниъ.

Перши няколко години дванадесет трима господинови отишли от Лондона на Бермудските да дадат няколко скакви върху «безвирни-то», а да докажат че за челоуви-тъ е много по-добър да се безвир въ Бюга. Между други-тъ съществено имало дванадесет рудководни, които били членове на Червкв-та, и които до тогана ходили редовно на червоуви-тъ службы и на молитвенни събраиия. Като изслушали внимателно доводи-тъ за безвирни-тъ, дошли до заключение че уверени-тъ са правни, и дванадесет са съгласили да напускат върв-та. Съвд едикт годник, извършено се че не е расказана никаква садово-то място по сащит-тъ приквдъ, но този пакт се имал, само едикт-тъ от дванадесет работници. Като се свършила скакви-та, челоуви-тъ приквдъ имал скакви-тъ и го попитал дима може да му отговори имено: «Да», отговорил скакви-тъ. «Починил ли че ти ми говори за скакит-тъ првдъши едикт годника?» продължил работник-тъ. «Квкъ не», повторил скакви-тъ. «По завет на Господне, казвал работник-тъ, че Иванъ, мой-тъ другаръ, и азъ доходим да му чуетъ, и помисляем за основа што казахте е право, и за това оставших върв-та си. «Харно», отговорил скакви-тъ; «драго ми е дѣто чуватъ това, и квкъ е сега мнѣ по-добър: по ли е тъй?»

«Маяк малко да ти приквдъ рилъ работник-тъ. «Или отивахм твърдъ добър до приди шесте мѣсца, когато едикт-тъ, като работахм въ рудковод-тъ съ другари си, видял една честа въглина на него и го сказва. Но знаеш ли кого призва той тогана?» «Не знакъ», отговорил скакви-тъ. «Добър, азъ ще ти кажкъ: Тогана Иванъ почкъ да висуе, Господи Исусе, Господи Исусе, помянул ми! Тогава показва, Господне, че ваше-то безвире била за когато челоуви-тъ е здравъ, спокоен и безбѣден, но когато паднал на него въглина той почнува да си молъ.»

Ина достаточна причина зашто трѣба да наскъ Недѣлнй-тъ день свѣтъ и се яздит-тъ си както се радъ-тъ си. Ако е несправно да употребяваме радъ-тъ си въ обыкновенни и свѣтски работи; не е ли толкова несправно да употребяваме яздит-тъ си? Недѣлнй-тъ день служи като топовиръ на духовно-то ни състояние, и начивит-тъ по който го паридъ показва който горшина е любови-та ни къмъ Богу.

Перши няколко години дванадесет трима господинови отишли от Лондона на Бермудските да дадат няколко скакви върху «безвирни-то», а да докажат че за челоуви-тъ е много по-добър да се безвир въ Бюга. Между други-тъ съществено имало дванадесет рудководни, които били членове на Червкв-та, и които до тогана ходили редовно на червоуви-тъ службы и на молитвенни събраиия. Като изслушали внимателно доводи-тъ за безвирни-тъ, дошли до заключение че уверени-тъ са правни, и дванадесет са съгласили да напускат върв-та. Съвд едикт годник, извършено се че не е расказана никаква садово-то място по сащит-тъ приквдъ, но този пакт се имал, само едикт-тъ от дванадесет работници. Като се свършила скакви-та, челоуви-тъ приквдъ имал скакви-тъ и го попитал дима може да му отговори имено: «Да», отговорил скакви-тъ. «Починил ли че ти ми говори за скакит-тъ првдъши едикт годника?» продължил работник-тъ. «Квкъ не», повторил скакви-тъ. «По завет на Господне, казвал работник-тъ, че Иванъ, мой-тъ другаръ, и азъ доходим да му чуетъ, и помисляем за основа што казахте е право, и за това оставших върв-та си. «Харно», отговорил скакви-тъ; «драго ми е дѣто чуватъ това, и квкъ е сега мнѣ по-добър: по ли е тъй?»

Читатели-тъ ни може да запитъ че

проповѣдици сѣ съ испратил наскоро отъ Англия и Шотландия въ три области на Сръбнй Америкъ. Тъзи проповѣдици сѣ извършили че, ако источни-тъ и западни-тъ страни на Америкъ и да се който предмети за здравие-то, кинати-тъ на Сръбнй Америкъ е твърдъ здравъ. Сръбнй Африка е едно много широко равнище, отъ 2,000 до 4,000 крава надъ морскв-тъ равнина. Голямъ рилъ текълъ по нея, почва-та е твърдъ плодотива, пасища-та сѣ добри, дивы животни изобилува, и кинати-тъ е уфрѣенъ. За това тѣзи част отъ Африка е здравъ и годна и за Европеец-тъ.

Напоследно прѣше едикт отъ най-уверени-тъ жкцие на Колукъ рекъ: «Вѣра-та не е назначена да пидне, но прѣшъ настѣпаче-то положеие, когато всѣкъ се събвва за истинностъ-тъ на други-тъ вѣроповѣдици, жкцие и че са прѣдскаже каква друга вѣра ще къ замѣсти. Едикъ вѣра ми Индѣй-тъ-тъ трѣба да имамъ. Нека та да бѣде Христѣанскв-тъ вѣра или коя да е друга, но пиднакъ са че те имва да бѣде Брахманскв-та.»

Въ Китайскв-тъ Библикъ сѣ употребленъ 4,000 разни бѣгли или букви, но отъ тѣзи само 1200 сѣ въ постоянно употреблеие; и 345 бѣгли сѣ употребляватъ толькѣ често колкото пещи-тъ други знаеди.

Како койтъ сѣ духовни-тъ предметъ на Китай е имно отъ скакующихъ-тъ: 1. Китай обрѣдка около едикъ третѣ часть отъ жителн-тъ на цѣлъ свѣтъ. Отъ това огромно множество 33,000 умиратъ ежегодно.

2. Въ деветъ-тъ области на Китай, дѣто Христѣанскв-тъ проповѣдици сѣ направили, 1,000,000 Китайци сѣ паднали на всѣкой проповѣдици.

3. Въ други-тъ области на Китай, дѣто има около 150,000,000 души, имва ни едикъ Евангелскъ учитель. И видяте, оше прѣшъ 1800 години Христѣосъ е заповѣдалъ на ученици-тъ си да проповѣдатъ Евангелие-то на всѣкъ туръ.

Отъ 50 години наскоро жителн-тъ на повече отъ 300 острови въ Тихий-тъ океанъ сѣ напущали издомолочество-то и сѣ пригладилъ Христѣанскв-тъ вѣра.

Чиса-то на ученици-тъ въ училища-та въ Японѣ е съравнимо толкова голямо колкото е въ Англия.

Овизъ, които приеизтъ Христѣанскв-тъ вѣра въ Японѣ, биваатъ повече отъ горнѣ-тъ разряди на общество-то, нежели отъ долин-тъ.

За всѣкой Христѣанскъ прѣшъ 50 години въ Бирманѣ има десѣтъ хмладо.

Евангелие-тъ първы на Южнй Америкъ иматъ 40,000 членове.

Мардохей, едикъ смиренъ Евреинъ, бивше посолувакъ да сѣ избивъ жоувитъ на царъ Асуря. Когато дванадцати отъ царевъ-тъ брати намыслили да турятъ рѣкъ на него и да го убѣдятъ, Мардохей станалъ причина да сѣ прѣдизвѣсти царь-тъ за тѣзи опастности и да сѣ избивъ отъ нея. Царь-тъ, оба-

че, наскоро забравилъ благодарѣнѣ-тъ сѣ, и го оставилъ неизгладѣнъ. По Божѣй промѣслѣ, обаче, една малка служба му напомнила негова-тъ обязанность. Една ношъ царь-тъ сѣ смущавалъ и не можалъ да засни. За да сѣ забавлява той заповѣдалъ да донесите ѣлѣвни-тъ и да му почетатъ. Случило сѣ княж-та да сѣ отвори на онова мѣсто дѣто сѣ спомоувано на Мардохея и за благодарѣнѣ-то което той сторъ на царь-тъ. Тогана царь-тъ сѣ смыслалъ за свои-тъ обязанность неку и попиталъ: «Квкъ честа и достоитѣе ставъ на Мардохея за това?» И като му казалъ че нишо не му направили, той извидѣлъ хвѣвалъ да го благодарѣтъ прѣстой.

Како пакти годникъ-тъ забравилъ по-спиренѣ-тъ, които имъ сѣ направили нѣколко услугы, и го оставилъ неизгладѣнъ! Когато приначитъ на Асуря. Ако всѣкъ обилъ които заимчиваатъ высоки положеия сѣ разнимыхъ нѣколко ношъ, когато безвирни-та пакъ не дава нишо да выгнѣтъ, кодини смиренъ и поталакми челоуви-тъ сѣ да сѣ докарать тѣ на узъ-тъ, които имъ сѣ сторили едно каково-то добро и сѣ останали непригладѣни и привѣргблѣни.

Сръбнй-та дѣловича на океанъ-тъ е отъ 4000 до 5500 актие. Дѣловича-та на голяма часть отъ юрета-та е помянулъ тѣзи, и пидъ сѣ по области дѣловича е около 4500 актие. Дѣто дѣловича-та е по-голяма отъ 5, 500 акт. тамъ сѣ видѣ че ти сѣ приотрѣ до подморскы островы, съ включѣние само на Великы Океанъ, въ който има голямъ пространство сѣ една дѣловича по-голяма отъ 6500 1. По-голяма-та часть на севернѣ-тъ Атлантѣскѣй океанъ има една дѣловича отъ около 4500 актие, сѣ едикъ срѣденъ върхъ който сѣ простира отъ Гринландѣя надолу прѣзъ островн-тъ. Въ южнѣ-тъ Атлантѣскѣй океанъ, и на дѣй-тъ страни на този подморскъ върхъ, има по едно корито на който дѣловича-та поныскѣ достигла до 6500 актие.

Колкото велико мѣсто и да дѣржи едикъ челоуви-тъ въ този свѣтъ, пакъ е голяма служба и безумѣе за него да мысли че свѣтъ-тъ не услѣа негова-тъ заугвѣ сѣдѣ като той умрѣ. Другъ челоуви-тъ запленилъ негово-то мѣсто тѣй што свѣтъ-тъ не ще заблѣжъа че той е аниплъ.

Въ Великѣ Британѣя падатъ много каменни въглища. Прѣшъ 1866 тамъ сѣ сѣ извадилъ 100,000,000 тона, всѣкой тошъ около по 750 акти; а прѣзъ 1876 е имало 134,125,166 тона.

Телеоуви-тъ (едно ордѣде за говорѣние чрезъ телеграфскы телеоуви) е починилъ да пидѣ въ общо употреблеие и да заплѣти грабди-тъ за говорѣние въ голямъ дѣлѣ, като хиповѣ и други общы заведѣния, оше и да стѣдана разви языкъ едикъ сѣ друго. Професоръ Бѣлль, който наскоро е дошелъ отъ Америкъ въ Европа, че направи любовитни омыты за говорѣние чрезъ телеоуви-тъ прѣзъ Атлантѣскѣй-тъ океанъ.

Г. Отербрижъ, въ Финландѣскѣй Америкѣ, е направилъ наскоро едикъ омыты за длѣнностъ-тъ на вещество-то.

Той представилъ прѣдъ Францѣишво-то Завѣденѣе двѣти лѣстѣе които бивше проповѣди чѣтъ гвалуповѣнскы. Тѣзи лѣстѣе бивше прѣзорци, и свѣтлана-тъ по минувалъ прѣзъ тѣхъ билъ зелена. Тѣ бивше 10,000 пакти по-тъмны отъ обыкновенно харкитъ; и 2,798,000 отъ тѣхъ, наложени едикъ върху други, цѣхъ да направятъ една въ дѣскѣ само около едикъ прѣстъ дебѣкъ.

Г. Живердъ, отлученъ видѣженитъ, който направилъ едикъ балѣозъ за изложѣнѣ-то въ 1867, има направило да направѣ друго балѣозъ за изложѣнѣ-то въ 1878. Този балѣозъ бѣде 110 крава шарѣвъ и не сѣ пострѣнъ отъ копанѣ и едикаткъ. Той оше бѣде напущенъ сѣ бѣкъ болъ да е отразилъ свѣтлени-тъ думъ. Корпѣ-то на балѣозъ-тъ не може да имѣетъ 40-50 крава на децѣкъ, и той не бѣде приначенъ здравѣ съ 8 ортомы о земѣ-тъ. Ортога-тъ, повече отъ три прѣста дебѣа, сѣ който чѣ сѣ свали на земѣ-тъ, не жинута прѣзъ една желѣзна остъ шестъ крава дебѣа и двадесѣти и три крава дѣкъ, сѣ сѣ върти прѣзъ едикъ цѣкъ силъ паркъ машина. Балѣозъ-тъ сѣ извадно около 1600 крава на горѣ по въздухъ-тъ. За да сѣ достана водоростъ сѣ който да сѣ вадѣва балѣозъ-тъ не трѣбѣватъ повече отъ 290,000 омы стопаиетъ парѣвъ и 60,000 омы силпуръ кислотъ.

Въ зоологическѣ-тъ закъ на Д-ръ Камингъ, въ Кортегенъ у Америкъ, сѣ направила едно отъ най-голямѣ-тъ художина, — една яздѣ повече отъ 27 крава на дѣкъ и 17 прѣста на окولو. Въ много отношеи тѣзи яздѣ придала на Американскѣ-тъ яздѣ Шпѣтъ. Та чѣсо яздѣ утѣри, сѣ главъ исправленъ, сѣ уста отворѣна, сѣ азъкъ испѣченъ, като че е готовъ да погыдне неколко каково-то може да достигне.

ИСТЕНЕ.

Когато Францѣ-тъ испѣталъ десѣто 200,000,000 шри, който Германѣи послѣа отъ тѣхъ сѣдѣ койкъ-тъ, свѣтъ-тъ сѣ поучилъ. Именѣе именована твърдъ богакъ хора въ Францѣи, всѣкой любовитѣстѣе и вѣзанѣ да отворѣе тайнкв-та квкъ сѣ испѣтали толькѣ десѣо тѣсана гражданъ душа. Тѣзи тайна може да сѣ квкъ сѣ едикъ думъ — истенѣе. Въ Францѣи всѣкой състѣпанъ по имено. Ако нѣколко челоуви-тъ е богатъ, той живѣе по такъвъ начинъ-то-то да може въ край-тъ въ години-тъ да приложи имено на капиталъ-тъ си. Ако ни е бѣденъ, колкото и малко той не сѣ старѣе да приквѣти иждѣрко. Иной сѣ не срамува да сѣ свѣтъ отъ други-тъ нишѣнѣ. Онова който сѣ състѣпанъ отъ година на година отъ толькѣа нурадъ ставѣа едикъ голяма сума, и тѣзи сумъ е оспанѣнѣ-то на Францѣ-тъ епанѣнѣнѣа силъ. Францѣи всѣкога е имал имено съквано за чѣри дѣи.

ЛИТАРЬ-ТЪ.

Много сѣ е говорѣно за естество-то на литарь-тъ или хѣлѣборъ-тъ, но повече сѣ мыслие че той е произвѣдѣнъ отъ смѣла-тъ што е иотичнаа отъ ивноу дѣрѣта. Едно Ангайско едикъ описанѣе казва: «Литарь-тъ е

тладо-то да си види гладно и обло. И кога-то вършила твърд важа служба въ това отношение. Без ние тладо-то щине да е съвдъж отпратиле. Освнъ това кога-та служи и да покрива дѣйствиѣ-та които постанови се вършатъ вѣтъ въ тладо-та ни. Единъ франсъ писателъ казва: «Ний не щихъ да свърже да си поддържимъ, ако да кожахъ да гласама бѣише-то на срдане-то ни, обращение-то на кривъ-тъ ни, стгане-то и разсудение-то на дробове-тъ ни, безснеланнѣ-тъ дѣйствиѣ на вышнѣ-тъ ни, сплеленнѣ-тъ ивѣжнѣ на тладо-тъ ни, нѣмъ ни тѣмъ и съдвое, отъ редане-то дѣйствиѣтануе на които зависъ животъ-тъ ни.»

Хубостъ-та, съ която поветоето отъ всички-тъ видове животни са украсени, е много достоа бѣжкѣтане. Коло-ко хубави сѣ пера-та на птици-тъ, кога-тъ на зверо-тѣ, дусна-тъ на рибъ-тъ, блскѣ-тъ на поветоето насекомыхъ.

Когато погледнемъ на свѣтъ-тъ и на всички-тъ му нѣща които задоволяватъ чувства-та ни, ний винаги право да заключимъ че той не е станалъ като тъй случайно, но че Оный, който е създалъ челоуѣкъ-тъ и то е направилъ съ чувства, Той създѣлъ е сътворилъ и свѣтъ-тъ, и направилъ то е създалъ за спокоеиѣне-то и наслаждение на челоуѣкъ-тъ. Понеже това е така, челоуѣкъ-тъ трѣбва съ благодарни срдца да си наслаждаватъ съ хубостъ-та на естествени-тъ служба, и искрено да си поощаваатъ на бѣжкѣ-та на Оновога който ги е обемалъ съ таква безцѣпни дарове.

Ний-послѣ, ний образима вышнѣ-то на чинателъ-тъ на ивѣжнѣ вышнѣ-то които си свържатъ въ обща-та направя на тладо-то. Тѣмъ искреленно ставатъ тѣмъ и само тѣмъ дѣно има нуждо отъ тѣхъ, и отъ това е ясно че не са ставали случайно, но са били назначени за особени дѣли отъ Създателъ-тъ.

1) Всички-тъ кости на тладо-то са покрити съ едно вещество, което са нѣрвѣ костна кожа, освнъ зѣбѣ-тъ, които са покрити съ едно корано вещество наречено зѣбна глечъ. Зѣмо зѣбѣ-тъ не са покрити съ подобна кожа е ясно. Друга-та кожа, съ войло-то всички-тъ кости които са покрити, е много нѣжно и чувствително вещество, и ако зѣбѣ-тъ да бѣха покрити съ него, хора-та щихъ да страдѣтъ много кога ги употребѣхѣ. Зѣбѣ-тъ са прирѣчени тоу съ таква кожа, която, казано бѣше нуждо за служба-тъ, която тѣ са назначени да вършатъ.

2) Всички-тъ части на тладо-то са покрити съ кожа-та, освнъ ностѣ-тъ, и всякой кобто разгледа внимателно прѣстѣ-тъ си ще види кога-то тоу ностѣ-тъ замѣжѣтъ кожа-та.

Ако кога-та да бѣше станала само чрезъ бѣздане-то дѣйствиѣ на естествени-тъ законы, та щине, тогава, да се простра на всички-то тладо, безъ да си дѣшава ивѣжнѣ съ отъ нѣя. Ако ностѣ-тъ си са новили случайно, тѣ щихъ да си повзѣт и на други-тъ нѣща по тладо-то. Но е тѣмъ, но ипирогѣмъ, ностѣ-тъ си са прирѣжѣтъ и само тѣмъ дѣно има нуждо отъ тѣхъ.

3) Всички-тъ живени ордѣи на тладо-то освнъ мозкъ-тъ са включени въ цѣли. Срдане-то, блѣмъ-тъ

дробѣ, чермъ-тъ дробѣ, стомахъ-тъ и черва-та са съдържатъ въ съдвое направѣ отъ мѣмъ вещества. Зѣмо си не държеме и мозкъ-тъ въ единъ създъ, направѣ отъ подобни вещества? Има дѣбро причина за това: мозкъ-тъ е токозѣ нѣжнѣ и токозѣ гоубѣжъ на живота-тъ, шото е инадо голѣма нуждо за са запази съ особениа гнѣмъ, и за това той си държи въ единъ създѣ отъ мѣмъ кости, които са, тѣ тоу създѣмъ едѣкъ въ друга, шото образувѣ едно ако коуна ивѣжнѣ ивѣжнѣ и вѣжнѣ раздѣлени тоу-тоу корекциѣ и кобто раздѣлени тоу-тоу корекциѣ, ний направѣмъ коу-нераннѣ-тъ му нѣмъ слѣдѣтъствѣтануе тоу на глѣмъ-тъ на мозка, и по тоу начинъ тѣ го държатъ твърдо на мѣсто-то му и добръ го пазѣтъ, токе, отъ удари.

Много достоа за забѣжане е че въ направѣ-тъ на челоуѣкѣно-то тладо ивѣжнѣмъ законъ вѣбно си съдѣдѣтъ; но всякога кога общо-то дѣйствиѣ на тѣмъ общи закони щине да развѣмъ спокоеиѣне-то и бѣжкѣ-тоиѣне-то на челоуѣкъ, тоу-тоу дѣйствиѣ са свѣра и други нѣрвѣи ставѣтъ. Какво по-силно доказателство може да бѣде че тладо-та ни са дѣно на единъ мѣдръ Творецъ, който ги е назначѣлъ за наше-то спокоеиѣне и бѣжкѣ-тоиѣне.

Г Л А ДЪ.

Може да е извѣстно на ивѣжнѣ отъ читателъ-тъ ни че отъ ивѣжнѣ мѣсѣна насѣлъ Индѣи страда отъ страшнѣмъ гладъ. Таква гладове са случѣтъ въ Индѣи по-често гѣга, отъ колкото въ припѣжнѣ-тъ мѣхъ. Тѣ ставѣтъ по дѣлѣ причини: първа-та причина е че тѣмъ жѣмъ не имъ колкото трѣбва, и за това жѣмъ не бѣмъ достатѣкъ, а втора-та причина произшѣла отъ тоу-то дѣно населѣне-то си е умножавѣло отъ кога Индѣи подложѣ ноуъ Англицѣ-тоу управленѣ, и за това нѣво-нѣ-тъ житѣи страдѣтъ отъ гладъ по-вече отъ колкото напредъ.

Споредъ ний-послѣ-тъ свѣдѣнѣи отъ Индѣи, дѣждъ-тъ е малкъ и има надежда че жѣмъ не станѣтъ до ивѣждъ въ ивѣжнѣ мѣста. Бенгалска-та и Бомбѣйска-та област не са застрашѣватъ вече отъ гладъ-тъ, защото тѣмъ е малкъ дѣждъ, но най-свермѣ-тъ области и областъ-та Раѣвѣтанѣмъ да страдѣтъ отъ него, и жѣмѣтъ Индѣйска общѣне вече търпѣтъ най-трежнѣ страданѣ. Онѣи-то области, които търпѣтъ гладъ-тъ, са съвѣдѣ жѣмъ по-гоубѣжъ отъ Англѣи, и народонаселѣне-то имъ вѣжнѣмъ 25,000,000 душъ. Деветъ десѣти отъ онѣи-то не прѣтѣжѣватъ ивѣжнѣмъ и мушкетѣи и зависѣтъ за животъ-тъ си съвѣдѣ отъ жѣмъ-тъ. Когато жѣмъ-тъ не станѣтъ и пламъ-тъ на челоуѣкъ-тъ, на които са плаща съ жито, спѣмѣмъ, тѣ не ще имѣтъ шото съ какво да си поддържатъ. Въ Марѣксѣ-тъ областъ 500,000 житѣи са погизнали вече отъ гладъ. 1,750,000 сѣга прирѣжѣтъ поново отъ Правительство-то, и тоуа число може да се увеличи на 20, 000,000. Тѣмъ е втора-та година на гладъ-тъ и прѣжъ пламъ-тъ нѣмъ ивѣжнѣ не имъ инадо за яденѣ въ области-тъ, въ които гладъ-тъ ивѣжнѣ, ний дѣже трѣжѣ. Мексикѣ-та много по-вече са увеличѣва зашото приносѣне-то на хлѣбъ на онѣи области

е твърдъ малко. Рѣмъ за пуланѣе съ кораби не съдѣдѣватъ въ онѣи зѣмѣ, и въ по-гоубѣжѣ часть вѣмъ жѣмѣлѣни. Храна-та трѣбва да си правѣ съ прости кола, но прѣдѣ да си пристигнатъ до назначѣно-то мѣсто вѣжнѣ-тъ изѣждѣтъ почти токозѣмъ колкото тегѣтъ. Освнъ това, хора-та са ивѣжнѣжнѣ зашото са изложени на холѣра-тъ и на други бѣжнѣе. Мисѣи са че най-малко 4,000,000 трѣбва бѣде друго да погизѣтъ.

Англицѣ-то правительство са гизѣи вѣжнѣмъ да особени вѣжнѣ-тъ отъ тоуа страданѣ мѣмъ. Прѣдѣмѣ са че най-малко 20,000,000 ни. Ири са необходимо нужди за да си помогне на народъ-тъ, и за да свърши такѣ работа, Правительство-то вѣжнѣмъ гражданнѣ количества. Англѣи е прѣдобѣла голѣмѣ-тъ си Индѣйсѣмъ имперѣкъ чрезъ завоеванѣ. Ний-добрѣ-то извѣние за нѣйно-то завоеванѣ е бѣло че тѣ може да управѣмъ милиѣнѣ-тъ Индѣйсѣмъ житѣи по-умно отъ колкото туземнѣ-тъ ивѣжнѣ. Но тоуи начинъ Англѣи и зѣмъ на себе си едѣкъ голѣма отговорностъ, и тѣ е дѣлѣжнѣ гѣга да ивѣжнѣмъ обязанностъ-тъ си къмъ Индѣйсѣмъ-тъ народъ, колкото съмъ и да е станѣлъ война-тъ длѣжностъ.

Подорѣ-тъ на Англицѣйсѣмъ-тъ вѣжнѣ за отбѣжѣне-то на страждѣнѣи отъ гладъ-тъ са възмѣзѣли до 3-нѣ Септември на 164,000 ни. Ири, тоуа количество са е избѣра въ растѣние на три седмѣци и още са събирѣтъ всички повоки.

Отъ съдѣдуе-тоу читателъ-тъ ни ще видѣтъ че гладъ-тъ прѣдѣвола и въ Бразилѣи.

Лондонскѣ-тъ градоначѣлнѣк е прѣждъ съдѣдуе-тоу съобщѣние отъ Англицѣ-тоу Министерство на Вышнѣ-тъ Дѣла:

Извѣстѣние отъ едѣкъ денѣкъ на Англицѣйсѣмъ-тъ послѣжнѣи въ Бразилѣи: «Тѣмъ едѣкъ отъ Сѣверъ, Панѣу и Ри Гранде до Норѣ са най-плѣченнѣи. Казѣватъ че жѣмѣмъ са умрѣли отъ гладъ, и едѣкъ населѣне-то отъ 200,000 житѣи е изложѣно на съвѣрнѣжнѣ ивѣжнѣи. Сѣдѣнѣи-то отъ жѣмъ-тъ прирѣжѣтанѣ казѣватъ че тѣ са прѣвѣжѣмъ съ умрѣнои отъ гладъ бѣжѣци, които пристѣгатъ отъ области-тъ, за да търпѣтъ хрѣмъ и средства да прѣживѣтъ въ ивѣжнѣ по-благодѣеннѣи Дрѣжѣмъ. На много жѣмѣ челоуѣ-тъ са оубѣжѣли и отъ срѣзѣи са крѣмѣтъ дѣи въ бѣмнѣ-тъ гори и планини. Вѣстѣнѣи-тъ прирѣгатъ че всички-тъ годѣи по области-тъ са ивѣжнѣи.

Тѣмъ едѣкъ отъ 3-нѣ тоуа гѣга: «Казѣмъ печѣлѣи нѣмъ ивѣжнѣ да прѣдѣстѣи на-ма-та планѣта въ тѣмъ дни, ако да можахъ ивѣжнѣмъ глѣмъ, шото нѣмъ доста високо надъ мѣмъ, тѣмъ по-то да види се едѣкъ погѣдъ цѣло-то популарѣи и да вѣжнѣе въ ивѣжнѣ шото става по него! Отъ зѣмѣ-тъ, които първо си осѣжѣватъ отъ съвѣжнѣ-тъ лѣмъ, до онѣи, дѣто тѣ най-поубѣжнѣ нечувѣватъ, тоу щине да види на вѣжнѣдѣ-тъ глѣмъ и страждѣнѣи отъ гладъ. Отъ Сѣвернѣ-тъ Кнѣдѣ до Бразилѣи, гладъ-тъ на вѣжнѣдѣмъ ивѣжнѣмъ жѣрѣмъ. Но тоуа кога да не спѣганѣе, война-та врѣжува въ Истокъ, челоуѣки са коуѣтъ съ шѣмѣи, и най-дѣлѣжнѣи при отъ глѣмъ-тоуа шото едѣкъ са отпущѣватъ бѣзданѣно. Инаи прирѣжѣватъ че всѣжнѣа кога-то бѣдѣне-то отъ война-тъ или отъ гладъ-тъ станѣ най-гоубѣжѣ, очнѣ-тъ на

бѣдѣнуеи-тъ си са обрѣщѣтъ къмъ е-динъ малкъ островъ дѣленѣ отъ тѣмъ на северѣ, и тѣ всички-тъ си на-дѣждѣтъ за обѣжѣненѣ отъ житѣи-тъ на онѣи малкъ зѣмѣцѣ, коуѣто е отъжѣденъ, тѣмъ да речежѣ, отъ свѣтъ-тъ; а най-чудо-то е че онѣи островъ всѣжнѣмъ вѣмъ на себе си да са гизѣи за тѣмъ, и ако тоуа ивѣжнѣмъ спѣдѣ-тъ му, тоу го счита за срамъ. Той вече прѣнесе поветѣи-тъ си на Индѣи и на Кнѣдѣ, и тоу сѣга поветѣи на раннѣи Русси и на раннѣи Турѣи. Ако зѣмѣ-тъ нѣ прирѣжѣтъ да останѣтъ бѣде помощѣ отъ Англѣи въ бѣдѣнѣ-то-то, тоуа става отъ ивѣжнѣ-тъ невѣжнѣжнѣ до ивѣжнѣмъ помогнѣе сега, коуѣто спомогателнѣ-тъ средства са употре-бѣнѣ и си употребуватъ вече другѣдѣ. Зѣмо тѣмъ дѣжнѣнѣе са вѣжнѣмъ всѣжнѣа кога на Англѣи и са прѣвѣмъ само отъ Англѣи е ивѣжнѣ, коуѣто, казѣмъ, нѣмъ не можѣтъ да си обѣжнѣжѣ, безъ да прирѣжѣтъ благороднѣи прѣдѣжнѣе-та за себе си, коуѣто не прирѣжѣмъ нѣмъ да прирѣжѣтъ. Сѣдѣствѣватъ и други дрѣжѣи доста добѣи и доста челоуѣкоубѣжнѣмъ за да правѣтѣ онава, коуѣто ний прирѣжѣмъ, но ивѣжнѣмъ отъ тѣмъ не прѣрѣжѣмъ такѣва дѣлѣ. Ивѣжнѣмъ тѣмъ едѣкъ прѣвѣмъ чѣсти на отечѣство-то, но други-тъ дрѣжѣи не трѣбва да останѣтъ тѣмъ чѣстѣна гизѣмъ само на нѣсѣ.

ТАЙНИ ДРУЖЕСТВА ВЪ РУСИИ.

Слѣдуе-тоу извѣщѣние отъ едно писмо на С-Петербургскѣ-тъ дописнѣи на *J. Таймѣс*.

Ако съждѣ отъ ивѣжнѣмъ членѣе на разнѣи Англицѣи вѣстѣнѣи, види се че Англицѣйсѣмъ-тъ народъ вѣрѣе че Русѣи е плѣна съ тайни дружѣства, и че уаждѣмъ дружѣства по еднѣи тайнѣстѣнѣи начинъ прирѣжѣтѣмъ парѣ-тъ да добѣмъ вѣжнѣмъ срдѣцѣ Турѣи. Такѣмъ нѣмъ ивѣжнѣмъ да тѣмъ-тоу дружѣства прирѣжѣтѣмъ да изѣждѣтѣ че Англицѣйсѣмъ-тъ народъ, а особѣно Англицѣйсѣмъ-тъ печѣтѣ, е въ голѣмо нѣжнѣжѣно. Ако Русѣи-тъ ни си съвѣжѣтъ въ това отношѣнѣ, ний ивѣжнѣмъ ивѣжнѣмъ право са отпѣжѣмъ, и ний щихъ да е-творѣмъ сѣдѣно ивѣжнѣ. Да си въобразимъ, напримеръ, че *Дѣжѣро* бѣе прогласѣнъ на Парламѣнѣ-тъ че Англицѣ-тоу правительство не може да обѣмъ война противъ Русѣи, зашото си бѣи отъ Финѣ-тъ, не щихъ да си са свърже до ушн за дѣто Францѣ-тъ не разѣжѣтъ други-тъ народѣ? По онова ивѣжнѣмъ на *Дѣжѣро* не щине да е по-нѣжнѣмъ ивѣжнѣмъ да Русѣи-тъ прирѣжѣтѣмъ прирѣжѣтѣмъ да обѣмъ война срѣдно Турѣи.

Инаи ивѣжнѣмъ сѣжнѣнѣе че ивѣжнѣмъ прѣрѣжѣтѣмъ (революционнѣи) дружѣства сѣдѣствѣватъ въ Русѣи, зашото поубѣжнѣмъ чѣвѣмъ за така наречѣнѣ-тъ «политическѣи сѣдѣи», дѣто си сѣдѣтъ вѣжнѣи и отъ дѣла-та пона. Тѣмъ Дружѣства се старѣмѣтъ да прирѣжѣтѣтъ на сѣлско-то население за убитѣнѣ-та на правитѣство-то, на благороднѣи-тъ и на търговѣнѣ-тъ, и го канѣтъ да ставѣ и да се освѣбѣтѣ отъ тѣхъ. Тѣмъ дружѣства, обаче, не можѣтъ да прѣведѣтъ дрѣжѣва-та, зашото мѣсѣта-та на народѣ не обѣмѣмъ прирѣжѣтѣмъ прирѣжѣтѣмъ по-зѣмѣжнѣмъ-тъ Русѣи не спѣдѣмъ ивѣжнѣ-та на тѣмъ дружѣства, зашото е убѣдена че по тоуи начинъ не се поправѣ дѣно-то.

СРАВНИТЕЛЬНА АНАТОМИЯ.

1.

Г. Арауэль построил една машина да да преде памук. После си направил друга машина да преде вълна и лена, която бива по-малко като памук-та, само че бива направена въ неск много промениава да да може тя да приспособена на разни-тѣ тѣх вещества. Не бы възможно за никак разумен человек, който бы испытал разн-та машина, колѣто Г. Арауэль направил, и бы видѣлъ колко съвършено тя бивше приспособена да преде памукъ, да си съживя че тя бѣ избобрѣена отъ едно разумно лице. Никой зародившеца человекъ не бы заключилъ че всички-тѣ части на онзи зародиваща машина случино са си направилъ заодно. Всякога глумило се за убиен че тѣ са били дади на пѣвое разумно существо. Това му убѣждение оно послино бы са поддържаю, като той види че когато тази машина са изключиваше да преде други вещества като вълна и лена, тогда нѣкои части въ неск си проявлявахъ, и тѣхъ тъй са проявлявахъ шото да може машина-та да си приспособена да преде тѣхъ вещества. Тази машина не можеха да си случаяти нереды, защото въ такъвъ случай тѣ бы могли дама да извършатъ никои опрѣдѣленъ и зародиваща работа. Тѣ не можеха да си произведеино на неразумны-тѣ дѣйствиа на естественны-тѣ законы, защото въ такъвъ случай всички-тѣ части въ машинѣ неможи да бѣ въ такъвъ случай не бѣли да си извършатъ въ разни-тѣ машины особены промениава, чрезъ които тѣ тоно са приспособивають да да извършатъ особены службы. Невозможи бы было да не си заключи че тѣзи машины са били дади на нѣкои разумны дѣйствиа, които се учвяло да приспособить всички отъ тѣхъ на особина-та служба, която тѣ требоваше да извърша.

Скаждо става когато сравнявани тѣхъ-та на разны видове животны. Помежду тѣхъ-та на всички-тѣ голмы земны животны има едно общо подобие. Тѣ-то-то са хранити и животи-тѣ си поддържа у всички-тѣ почти се съдѣл-тѣ орды. Сърце-то, блан-тѣ и дробы, стомахъ-тѣ, червы-тѣ дробѣ и други рещи-тѣ на всички-тѣ отъ тѣзи животны се подобно на други животны. Кожото имъ по-малко се бивше дади са въвато и за корексъ-тѣ животны, ако въ построненіе-то си тѣ да не приличать тоножи на голмы-тѣ земны животны, пакъ нѣй можеха да откриють че и тѣ са били образованы по единъ общъ планъ. При това общо подобие обаче, има и заблѣклявани различия между разни-тѣ видове животны, и достозаблѣклятелно е че тѣзи различия сѣ по-малко както разноти-тѣ животны на животны-тѣ изскувають. Ако нѣкога разгледавани стелятъ-та въ всяко видѣ животно отдалѣно, нѣй си убѣждавани че то трябва да е било направлено отъ единъ разумъ. Тои-то-тоно си убѣждение става онои, что силно когато, като сравнявани тѣхъ-та на разни-тѣ тѣхъ животны, нѣй навыврива че има различия въ тѣхъ-тѣхъ съставѣ и че тѣзи различия тонои приспособять особина-тѣ нужды на разни-тѣ животны. Нека сипоменимъ нѣкои отъ тѣзи различия и особина-тѣ ихъ приспособована на нужды-та на животны-тѣ.

1. Покрытка-тѣ на разни-тѣ видо-же животны.

Человекъ-тѣ е само-то животно което е си соединено съ естественны покровы. Има двѣ причины за това. Първо, человетъ-тѣ е само-то животно което може да обиде себе-тѣ, и второ, той-тоже да приспособована обиды-то-то си на разны-тѣ климаты въ кон-то житье и въ най-студены-тѣ и въ най-топлы-тѣ страны, и като нѣса естественны покровы-тѣ може да си обиде споредъ климатъ-тѣ въ който живѣе.

Други-тѣ животны съ соединены съ естественны покровы отъ разны видо-же, и въ всякой случай естественныя покровка на нѣкой видѣ животны е приспособована на особина-тѣ му нужды, тѣ са едина и на разны-тѣ нужды на скотины-тѣ видѣ животно въ разны-тѣ врѣмена на година-тѣ. Иной отъ тѣхъ са покрыва съ вълна, други съ люсны а оше други съ перушина, но покрыва-та ни на единъ видъ не бы могла да са замѣсти съ покрывка-та на другъ видѣ безъ да си повреди естество-іе-то на оноя животны. Нека предположимъ че рубаы-тѣ бѣли покрыты съ перушина, а птицы-тѣ съ люсны, колко положително бы е състояние-то и на дѣтѣ-та тѣзи вида животны. Колко съизвѣшено е приспособована покрывка-та на птицы-тѣ на нужды-тѣ ихъ. Тѣ трябва да хмычатъ, и затопа имать нужды отъ лека покрывка, и както о-по-леко отъ перушина-тѣ ихъ; тѣ са изложени на дъждъ и стужа, и скотны-тѣ нѣимать покрывка, и въ едно-по-то-то-ло отъ перушина-тѣ ихъ. Пери-та са тѣхъ нредены върхъ тѣ-то-то ихъ шото тѣ правять съвсѣмъ мало съпротивление на вѣтры-тѣ котои-тѣ шумѣть хмычатъ, и при това се толкожъ мачна шото не пропусать вода да врѣвне врѣвѣтъ тѣхъ. Всяко перо е настояща една чудна механическа направа. Главина-та и твърда-та часть е, както трябва да е, и доста яка и доста гнѣзъ; а друга-та часть е лека, жилава и еластична. Колко тоно е приспособована вълна-та на животны-тѣ които живѣять въ студены-тѣ помы, и люсны-тѣ на рубаы-тѣ кото живѣять въ вода-тѣ.

Достозаблѣклятелно е оше че въ покрывка-та на скотины-тѣ видѣ животно ставать промениава споредъ особина-тѣ му нужды. Изначително е онъзи-то-то-то-го кому тгирувать съ кожа-тѣ на дивы животны, че вълна-та на онѣзи животны става по-тѣсъ гнѣзъ, когато тѣ имать нужды отъ по-топлъ покрывка. Иной е естественныи часть заблѣкляющие че немцы-тѣ, вѣдѣи-тѣ и испанцы-тѣ, които не живѣять въ вода-тѣ, нѣимать по-тѣсъ гнѣзъ на грѣбъ-тѣ си нежеди на корепъ-тѣ си; но борбѣтъ, който живѣе въ вода-тѣ, има най-гнѣзъ-тѣ вълна на горепъ-тѣ си, вѣдѣи-тѣ и испанцы-тѣ, които нѣимать най-тѣсъ перушина на долни-тѣ части на тѣ-то-то-го.

Не е ли дивно че животны-тѣ съ соединены съ покровыма нѣи обидана по споредъ както са случи, но споредъ мажры-тѣ нереды на Създателя-тѣ, който промышлява за тѣхъ ?

Експрижъ: Онова което е настояща нуждано може да се врѣдобои. Богъ ни е далъ средства-та да можеме да врѣдობавано онова кото той е склди да е добро за насъ.

ОБРАЩАНИЕ-ТО КЪМЪ ХРИСТА НА ЕДИНЪ ЯЗЫЧЕСКЫ ЦАРЬ.

Имадо и дѣтеи нѣкои на сѣвероизпадо отъ Калкутъ дѣна една земля око-коло 400 миля ширѣ и 300 миля ширѣ. Та има да прѣдѣла на истокъ рѣкы Соместъ, на западъ Индъ, и на други-тѣ страны три доста голмы рѣкы. Отъ овиы рѣкы произхожда да нѣсе-то на страны-тѣ Пенджабъ до нѣкога зпече-то ези на югы-тѣ рѣкы. Землѣ-та плоска и просторная имуща, овесъ, паренныя памукъ, сахаръ тростина, и разномыя овошца. Тя е топлогодна и е населена отъ едно трудолюбиво и дѣятелно племя человеты, които са наричатъ Сикъ, което знача злато. Тѣ са наричатъ и Сигъ, защото по вѣрѣ тѣ са последователи на Индийскѣ-тѣ врѣдобоители, Бабъ Назимъ, който е живѣль прѣди 300 годны. Тѣ държавъ оно много отъ страны-тѣ си вѣрвяны, но не са князе членѣ на дядо. До имало-то на вѣстоителн-тѣ вѣкъ тѣзи земля си е владѣла отъ нѣколко князи и несащавени единъ отъ другъ глумяры, но околомъ годны-тѣ 1800 едина человетъ-тъ има Рудакъ Сингъ са помяль, и съ голмыа свѣдѣ-лость и искусство покорилъ мажры-тѣ князеве и основалъ едно гол-го-го царство. Въ 1839 Рудакъ Сингъ умрѣлъ, и смѣл-тъ му Дулинь Сингъ, тогда само четыры годны на възраст, наследилъ бивши-тѣ си престолю, до 1845 Пенджабъ си управлявалъ отъ Дулинь Синговичъ-тѣ чинове. Въ 1845 Сингъ-тѣ нахлыли въ Британскы-тѣ владѣны, но бы разбиты. Единъ договоръ си заключы, и Англицы-тѣ войскы зашлина въ Лахоръ, столица-тѣ на Сикхы-тѣ, до-дѣто си испѣлвани условия-та да дають войскы на Сикхы-тѣ въ Англицы-тѣ, и Пенджабъ са предоступилъ тожъ пакъ на Британскы-тѣ владѣны. Главды-тѣ управители Дулинь Сингъ си недовольно да живѣе въ една кука на рѣкы Гангъ, 400 миля на истокъ отъ Лахоръ. Единъ маждъ, даровитъ и честенъ Брахманчѣтъ прирѣдилъ заробеный-тѣ царь, и двама благочестивы Англичани си назначили да му будять тѣхоричивыи и учителн. Най-напрѣдъ наиди-тѣ царь не речылъ да си зини. Бѣща му не знавалъ да си заппи нѣсе-то, зашото той е да мажи съ бубны? Но понеже бивше чело-вѣкъ даровитъ и способенъ, той спорю похлѣлъ да си научи. Младши-тѣ Брахманчѣтѣ бивше се научилъ да похлѣтать Бага-тѣ отъ двумъ врѣдобои-вѣдѣныи, а той пакъ имъ прочиталъ тѣ-то на царь-тѣ, който призвалъво проповѣдици да го посѣдывають, и отъ тѣхъ можылъ да си научи въ Едингльскѣ-тѣ истины. Той начеро похлѣлъ да посѣдыва редовно Християнскы-тѣ службы и молитвенны-тѣ събрания и на Мартъ 8-иы 1853 той се окрестилъ и станалъ членъ на церекъ-тѣ. Той е бивше первымъ-тѣ Индийскѣ царь кой-то е приѣлъ Християнскѣ-тѣ вѣрѣ. Той бивше тогда 17 годны на възраст; той бивше изубилъ зено-то си царство, но станѣлъ наследителъ на Християнскѣ-тѣ престолю. Вънѣто царство-то едно голдыи отъ Англицы-тѣ правителство. Начеро си члѣлъ похлѣвать-то си Дулинь Сингъ похлѣлъ да установи училища и други учебны заведе-

ния и да са старѣе за распространеніе-то на Слово-то Божие. Въ 1854 той повстѣлъ Англицѣмъ и си приѣлъ съ особенно благоволеніе отъ Парция Викторіа. Когато забубило въ 1857 Сепоейско-то влзание въ Индія, той останаъ отчество-то си и са заселилъ въ Англицѣ. Прѣди нѣколко годны той направилъ едно патентное-то въ Египте-тѣ, и въ Александриѣ повстѣлъ учиниша-тѣ на Американы-тѣ проповѣдники. Въ едно дѣявлено училище той имать отъ едно дѣловогъ индогъ му си пределя, и съ който-то посякъ са оженилъ. Съ мажы-тѣ си съмѣртя той си заврѣлъ въ Англицѣ, дѣто оше живѣе въ единъ вѣдомый домъ бившо при Джонсъ. Всякъ годны той подарива 1000 рублѣ, въ знакъ на признательности за Християнскѣ-тѣ си сѣ-спрѣтѣ, на училище-то, дѣто та е и воспитала. Той е подрѣдѣтель на Англицы-тѣ Библейско Общество и има цѣлою за распространіе-то на Библие-то-то въ Индія и на всѣдѣкъ по свѣту-тѣ.

Даво Богъ да оучитъ лепи-тѣ, когато всички-тѣ языческы цѣре се съ поклонять Нему, кой-то цар на царствова-тѣ и Господь на господствова-тѣ.

УПОТРЕБЛЕНИЕ-ТО НА ОЧИНА.

«Когато трябва да почкѣ да употре-биваю очина? питать всички онзи кому захватать да остаривать. Нужда-та за очина си явява нѣкога по-ранѣе, а нѣкога по-позднѣе, што и невеможио да опрѣдѣлывъ точно който годны на възраст-тѣ си хора-та трябва да начытъ да ги употребивають. За здравы, умрѣныи и силны мажы-тѣ нужды-та за очина понува да си увидя одно видѣстѣ-тѣ годны на възраст-тѣ ихъ; но за жени тѣзи нужды са едина десятка годны по-ранѣе. Единъ отъ причины-тѣ явяване-то е насталие веке врѣме за употребленіе-то на очина е това, че человетъ-тѣ прѣднатѣ да чете книга съ поедры слома. Тогда са заблѣклява че нужды-тѣ-тѣ си отъ очина все терѣ да чете или да шѣ въ най-свѣтло-то врѣме въ стѣна-тѣ. Скадъ нѣколко врѣме заблѣклява се че той, што чете, туря книга-тѣ си по-долѣ-то отъ очнѣ-тѣ си, за да чете по-лесно. Оше посетитъ той захватива да са стара сегазъ-тожыма што чете за да можеме си починать очнѣ-тѣ му.

Най-позднъ, нужды-тѣ-тѣ си отъ очина понува да реди съ прѣсть въ книга-тѣ си, и по тожы начинъ да помага на очнѣ-тѣ. Читатель, кто употребива въ прѣство катъ да е отъ горни-тѣ илца, шото е зрѣлѣ-то тѣже слабѣе, тѣ вече остарива, и трябва бивше друго да си купуиши очина.

Най-напрѣдъ когато чинишио да употребиваю очина, не треба да ги носиль постоянно но само когато свѣдѣлыва-та е слаба или когато имать да врѣшны нѣкожъ тѣжкѣ работа. Ако очина-та е употребивають врѣзъ вечеро-по-бѣро, и по-сичны стѣлка ще трябва начеро да са употребивать.

Когато зрѣніе-то почне да ослабѣва, очнѣ-тѣ треба да са назатъ колѣто е възможно поевне, и за това случающе съдѣлюви-тѣ врѣднѣ-та. Когато четеши или шлѣши, сѣдѣнѣ на такомъ мѣсто-то шото свѣдѣлыва да пада на книга-тѣ или на немъ-тѣ

